

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.88/2022/32. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2022. évi június hó 14. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt2 és társai ellen indult büntetőügyben a Település4 Környéki Törvényszék 2022. évi január hó 7. napján kihirdetett 7.B.57/2019/128. számú ítéletét Terhelt2 II.r., Terhelt4 IV.r., Terhelt5 V.r. és Terhelt6 VI.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

Terhelt2 II.r. vádlott szabadságvesztés büntetését 7 (hét) év 6 (hat) hónapra, közügyektől eltiltás mellékbüntetését 6 (hat) évre, Terhelt5 V.r. vádlott szabadságvesztés büntetését 9 (kilenc) év 6 (hat) hónapra, közügyektől eltiltás mellékbüntetését 8 (nyolc) évre, Terhelt6 VI.r. vádlott szabadságvesztés büntetését és közügyektől eltiltás mellékbüntetését 6-6 (hat-hat) évre enyhíti.

A II.r., és a IV.r. vádlott szabadságvesztés büntetését fegyház fokozatban rendeli végrehajtani és az általuk ingatlanhoz kötött bűnügyi felügyelet hatálya alatt töltött időt a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe akként számítja be, hogy egy napi szabadságvesztésnek 5 (öt) napi bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

Az előzetes fogvatartás beszámításánál valamennyi vádlott esetében egynapi előzetes fogvatartás egynapi szabadságvesztésnek felel meg.

Az ítéletet egyebekben helybenhagyja.

Az V.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe a fentiek szerint beszámítani rendeli az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt is.

Az V.r. vádlott tartózkodási helye a Váci Fegyház és Börtön.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Település⁴ Környéki Törvényszék 2022. január 7-én kihirdetett 7.B.57/2019/128. számú ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt² II.r., Terhelt⁴ IV.r., Terhelt⁵ V.r. és Terhelt⁶ VI.r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntetőjében [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulata és (3) bekezdése], közülük a IV.r. vádlottat mint társtettest.

[2] E miatt Terhelt² II.r. vádlottat 9 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 300 napi tétel – napi tételenként 2.500,- Ft – pénzbüntetésre és 9 év közügyektől eltiltásra, Terhelt⁴ IV.r. vádlottat 6 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 200 napi tétel – napi tételenként 1.500,- Ft – pénzbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra, Terhelt⁵ V.r. vádlottat 12 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 300 napi tétel – napi tételenként 3.000,- Ft – pénzbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra, míg Terhelt⁶ VI.r. vádlottat 8 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[3] A bűnösnek kimondott vádlottakkal szemben – különböző összegekre és ingóságokra – vagyonekmozgást is elrendelt.

[4] Terhelt⁸ VIII.r. vádlottal szemben kábítószer birtoklásának vétsége [Btk. 178. § (6) bekezdés] miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

[5] Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjáról, az előzetes fogvatartás és bűnügyi felügyelet beszámításáról, pénzbüntetés meg nem fizetés esetén történő átváltoztatásáról, a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költségről.

[6] Az ítélet ellen:

[7] Terhelt² II.r. vádlott enyhítésért, védője elsődlegesen hatályon kívül helyezésért, másodlagosan a büntetés enyhítéséért,

[8] Terhelt⁴ IV.r. vádlott az ok megjelölése nélkül, védője részbeni megalapozatlanság, téves jogi minősítés miatt, és ezzel összefüggésben a büntetés enyhítéséért és a járulékos kérdések vonatkozásában,

[9] Terhelt⁵ V.r. vádlott enyhítésért, védője teljeskörűen,

[10] Terhelt⁶ VI.r. vádlott enyhítésért, védője elsődlegesen hatályon kívül helyezésért, illetve teljeskörűen jelentett be fellebbezést.

[11] Az ítélet Terhelt⁸ VIII.r. vádlottat érintően elsőfokon jogerőre emelkedett.

[12] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség 2022. március 24-én kelt BF.276/2020/18. számú átiratában rögzítette, hogy a bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel, a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései értelmében teljes, a fellebbezések a

Be. 598. § (2) bekezdésének 1. fordulata alapján tanácsülésen elbírálhatók, esetlegesen kitűzött nyilvános ülésen az ügyész nem vesz részt.

[13] Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, megvizsgált minden olyan bizonyítékot, amelynek érdemi jelentősége volt a vád tárgyává tett bűncselekményben történő megalapozott döntéshez.

[14] A történeti tényállást mentesnek tartotta a Be. 592. § (2) bekezdésében foglalt megalapozatlansági okoktól, de rámutatott, hogy az iratok tartalma alapján az V.r. vádlottra vonatkozóan a tényállás személyi része és a vádra utalás is pontosítandó az alábbiak szerint:

[15] Az ítélet 10. oldalának [30] pontjában írt ittas vezetés elkövetési ideje 2017. április 23. napja.

[16] A [31] pontban írt külföldi ítéletről – amely 2016. október 5. napján emelkedett jogerőre és a 2015. november 19., 20. és 2016. február 21. napjain elkövetett bűncselekményeket bírálta el – a Fővárosi Törvényszék a 2019. november 21. napján kelt és 2019. december 20. napján jogerőre emelkedett 36.Beü.620/2019/18. számú végzésével megállapította, hogy figyelembe vehető és 1 év 6 hó – végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetésnek felel meg.

[17] Az ítélet 7. oldalának [2] pontja kiegészítendő azzal, hogy az V.r. vádlottal szemben az eljárás megszüntetése a lőszerrel visszaélés büntetést érintette, és a megszüntetés jogcíme az volt, hogy a vád tárgyává tett jelentősebb súlyú bűncselekményhez képest a felelősségre vonás szempontjából e bűncselekménynek nincs jelentősége. Továbbá a megszüntetés évszáma helyesen 2020. év az ítéletben elírás folytán szereplő 2021. év helyett.

[18] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos indokolási kötelezettségét teljesítette, az egyes bizonyítékok tartalmát irathűen mutatta be, azokat egyenként és egymással maradéktalanul összevetve vizsgálta, amely mérlegelésének eredményeként okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, és az irányadó tényállás alapján a vádlottak cselekményeinek jogi minősítése törvényes, a kiszabott büntetések a törvény céljainak és a belső arányosságnak is megfelelnek.

[19] Kifejtette azt is, hogy az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek, beleértve a bizonyíték kirekesztésére vonatkozó indítvány, továbbá az egyes bizonyítási indítványok elutasításának indokait is.

[20] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék 7.B.57/2019/128. számú ítéletét a fellebbezésekkel érintett vádlottak tekintetében a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[21] Terhelt2 II.r. vádlott védője a 2022. április 6-án kelt beadványában kifejtette, hogy ő és védeence álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a büntetéseket kiszabó részben

megalapozatlan, a büntetést kiszabó részében a rendkívüli személyi körülményeket tekintve aránytalanul eltúlzott, a vagyoneklobzás tekintetében pedig iratellenes, emiatt indítványozta az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, vagy tárgyaláson bizonyítást felvételét a személyi körülmények és a vagyon tekintetében, illetve a kiszabott büntetés enyhítését.

[22] Fellebbezése 2022. május 30. napján kelt és 2022. június 13. napján érkezett részletes indokolásában elsődlegesen tárgyalás tartását indítványozta korábbi III.r. terhelt és tanúl szembesítése és a Terhelt2 II.r., Terhelt6 VI.r. és Terhelt5 V.r. vádlottaktól lefoglalt kábítószerre összehasonlító vegyészszakértői vizsgálat elvégzése érdekében, valamint csatlakozott Terhelt6 VI.r. vádlott védőjének a VI.r. vádlott igazságügyi elmeorvosszakértői vizsgálatára irányuló indítványához, mert álláspontja szerint a Törvényszék ítéleti tényállásában levont következtetések megalapozatlanok.

[23] Indítványozta továbbá, hogy a Terhelt2 II.r. vádlott védelmében a tárgyaláson becsatolt eredeti dokumentumokat a vagyon körében az Ítéltábla ismertesse, és keresse meg az azokat nyilvántartó, vagy kiállító szerveket/személyeket/hivatalokat annak igazolására, hogy a vagyoneklobzás alá eső dolgok szerzése mikor történt, hiszen ennek visszaellenőrzése a kiterjesztett vagyoneklobzás alapfeltétele lenne.

[24] Utalt arra is, hogy a vádlottak jogai sérültek mind a vádemelés, mind az elsőfokú eljárás során azzal, hogy a vád nem tartalmazta a vádlotti cselekvőség leírásához szükséges összes elemet, az elsőfokú bíróság pedig csak azokat a bizonyítékokat fogadta el, amelyek a tényállást alátámasztották.

[25] Az eljárással kapcsolatban kifogásolta tanúl kihallgatásának szabályszerűségét, aminek hiánya a tényállás iratellenességben és helytelen következtetésben megnyilvánuló megalapozatlansághoz vezetett.

[26] Az elsőfokú ítéletbeli tényállás felderíthetlenségét állítva hangsúlyozta, hogy a bizonyítás és az eljárás egész menete Terhelt2 II.r. vádlott vallomásain keresztül folyt.

[27] A Terhelt2 II.r. vádlottat érintő vádpontot alátámasztó bizonyítékokat megkérdőjelezhetőnek nevezte azzal, hogy a lehallgatási anyag sem tartalmaz semmilyen kézzel foghatót a mennyiségek körében. Álláspontja szerint tanúl és Terhelt6 VI.r. vádlott vallomását ki kell rekeszteni az ügyben a bizonyítékok közül, illetve nem lehet érdemben figyelembe venni, arra hivatkozva, hogy a tárgyaláson előadta a vallomása keletkezésének körülményeit, majd a tárgyaláson a későbbiekben célzatos kérdéseket kapott, majd a tárgyaláson az eljáró bíró pedig már a meghallgatása során hamis tanúzás és hamis vád figyelmeztetések körében gyakorlatilag azzal helyezte nyomás alá, hogy akkor fel lesz jelentve, erre nyilatkozott úgy a tanú, hogy jó akkor inkább fenntartja a korábbi vallomását, mely így ez nem volt sem jogszerű, sem pedig megalapozott.

[28] Álláspontja szerint Terhelt2 II.r. vádlott szavahihető, részletes vallomásokat tett, és életszerűek a nyilatkozatai, míg korábbi III.r. terhelt az előkészítő ülésen fejet hajtva az akkori eredeti vádirat szerint beismert, és ezt az elsőfokon eljáró Törvényszék tényként

kezelte annak ellenére, hogy maga a vádirat is később tárgyalási szakban módosításra került mind korábbi III.r. terhelt, mind Terhelt2 II.r. vádlott cselekvőségét illetően.

[29] Kifejtette még azon véleményét is, hogy mindezen túlmenően a szakvélemények így ebben a formában nem egyértelműen bizonyító erejűek, a vegyészszakértői véleményből hiányzik az összehasonlító elemzés, Terhelt6 VI.r. vádlott vizsgálatából pedig a megalapozottság, ezért az elsőfokú ítélet ezek vonatkozásában a tényállás indokolása körében vélelmeket állít fel, mivel nincs kétséget kizáró adat a rendelkezésében.

[30] Bizonyíthatatlannak nevezte azon ítéleti megállapítást, mely szerint Terhelt2 II.r. vádlott állt volna a kereskedői tevékenység csúcán, mert – álláspontja szerint – egyértelműen megállapítható, hogy védenca Terhelt5 V.r. vádlott láncolatában volt közvetett szereplő, és irányítási tevékenységet sem végzett. Terhelt2 II.r. vádlott és a többiek a védő szerint nem állapodtak meg előre konkrétan semmiben, nem tudtak egymás konkrét tevékenységéről, nem is ismerték az egy lépcsővel felettük álló, vagy alattuk álló személyeket, vagy azok kontakt személyeit sem, hiszen erre tényadatot nem tárt fel a bizonyítás sem, így megalapozatlan ezen megállapítás is.

[31] A vagyon körében nem lehetett bizonyítani a védő szerint annak bűnös eredetét, azonban ezzel szemben dokumentumok kerültek csatolásra.

[32] Álláspontja szerint az elsőfokon eljáró Törvényszék az ítéletében a bizonyítékokat nem teljeskörűen, és így nem okszerűen és következetesen értékelte, és nem folytatott le egyes bizonyításokat, illetve a vádlotti védekezést okszerűtlenül elutasította, mellyel teret engedett a jogbiztonságba vetett bizalom meggyengülésének is.

[33] Mindemellett a bíróság által elfogadott vallomások, és lehallgatási anyagok vonatkozásában megállapíthatónak tartotta, hogy azok kétséget kizáró bizonyító erővel nem bírhatnak, a bíróság ennek ellenére mégis erre alapította ítéletét.

[34] Kifogásolta még, hogy a Törvényszék a vagyon körében visszaellenőrzés nélkül alaptalanul és megtorló jelleggel kiterjesztette a vagyoneklobzást gyakorlatilag Terhelt2 II.r. vádlott teljes nincstelenné tételére arra hivatkozva, hogy a bűncselekményt a pénzért követte el.

[35] A vagyoneklobzással összefüggésben kifejtette, hogy minden szükséges iratot, ami az ügyben rendelkezésükre állt eredetben csatoltak a Törvényszéknek ahhoz, hogy megállapítható legyen a bűncselekményhez fűződő vagyon mértéke. E körben védenca személyes nyilatkozatának elfogadását indítványozta azzal, hogy minden további vagyontárgy, vagy vagyon legális úton került Terhelt2 II.r. vádlott birtokába. Megjegyezte, hogy Terhelt2 II.r. vádlott vagyonnal kapcsolatos nyilatkozata egybevág az eredeti vádban, és az előkészítő ülésen az ügyész által előadott 3.844.732.-Ft összeggel, amely az álláspontja szerint megalapozott lehet a jelen ügyben, és melyet az ügyészség sem módosított a mai napig sem.

[36] Indítványozta ezért Terhelt2 II.r. vádlott részére a megjelölt összeg, mint vagyonek Kobzás alá eső összeg, és a személyesen Terhelt2 II.r. vádlottra eső bűnügyi költség összegén felüli jelenleg lefoglalásban lévő vagyon, készpénz, vagyontárgy kiadását a II.r. vádlott részére.

[37] Kifogásolta az ügyben eljáró vezető ügyész kollegialitásának hiányát is.

[38] Hangsúlyozta azt is, hogy Terhelt2 II.r. vádlott szavahihető, aminek a belső arányosságban is meg kell mutatkoznia.

[39] Kiemelte védenő pandémia alatt tanúsított karitatív munkáját, megszerzett végzettségét, őszinte megbánását és azt, hogy önerőből igyekszik újjáépíteni az életét. Amióta szabadon mozoghat bejelentve, legálisan dolgozik, edzőtermet épít otthonában, hogy kiegészítse jövedelmét, és mindent megtesz azért, hogy ismételten bizonyítson.

[40] Kitért arra is, hogy büntetlen előéletű védenő önkéntesen folytatja a kábítószer megelőző programot és a társadalom hasznos tagja kíván lenni.

[41] Felhívta a figyelmet arra is, hogy korábbi III.r. terhelt még a vádmódosítás előtt ismert be és kapta meg büntetését, ezért elkerülendőnek tartotta azt, hogy a vádmódosítás után felelősségre vont védenő cselekvőségét és büntetését hozzá igazítsa a bíróság.

[42] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte kellően a védenő javára szóló enyhítő körülményeket. Ezzel együtt hangsúlyozta, hogy a II.r. vádlott magatartása alapján nem juthat a bíróság arra a következtetésre, hogy megtorlást érdemelne a bűncselekményért és a belső arányosságot sem tükrözi a Terhelt2 II.r. vádlottra kiszabott büntetések mértéke.

[43] Elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta megalapozatlanság miatt, mivel a kifejtett indokok alapján meghozott ítélet hibái a másodfokú eljárás kereti közt – álláspontja szerint – nem orvosolhatóak.

[44] Másodlagosan indítványozta az ügyben a fenti indokok alapján szükség esetén tárgyalásra utalást, és a megjelölt bizonyítási indítványok szerinti bizonyítás lefolytatását.

[45] Harmadlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a II.r. vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés nyomatékos enyhítését és a kiterjesztett vagyonek Kobzás mellőzését kérte.

[46] Terhelt4 IV.r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában azt az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlansága miatt, valamint enyhítés végett fenntartotta.

[47] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részben felderítetlen, az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítási eszközök és a belőlük származó bizonyítékok közötti ellentmondásokat nem oldotta fel, nem tett eleget indokolási kötelezettségének sem és nem oldotta fel azt a bizonytalanságot, hogy miként lehetséges az, hogy az eljárásban meghallgatott korábbi I.r. terhelt vallomásai közül Terhelt4 IV.r. vádlottra a legkedvezőtlenebb vallomását fogadta el a kábítószer mennyiségek, fajtájuk, valamint az adás-vételek tekintetében, továbbá nem tett ténymegállapítást arra nézve, hogy Terhelt4 IV.r. vádlott mely alkalmak esetén valósított meg tényállásszerű magatartást társtettesi minőségben.

[48] Utalt a 2011. 12. számú Fővárosi Ítéltáblai Határozatra, mely szerint: „megalapozatlan a tényállás, ha a bíróság csak rögzíti a tanúk vallomásait, de nem oldja fel a vallomások ellentmondásait, ha ezek a vallomások a bűnösség megállapítását lényegesen befolyásolják.

[49] Az ítélet [158] pontjával kapcsolatban, mely szerint: „Terhelt4 IV. rendű vádlott terhén értékelt kábítószer mennyiségébe ugyanúgy beletartozik, amit testvérével közös otthonukba feltaláltak, amit közösen adtak el, amely eladásokhoz terhelt4 IV. rendű vádlott pénzzel, vagy a helyszínre szállítva fivérét segédkezett, de az is, amelyet a vételkor, illetve eladáskor csak egyikük forgalmazott. Annak sincs jelentősége, hogy az elkövetési időszakon belül volt olyan idő, amikor Terhelt4 IV. rendű vádlott nem tartózkodott Magyarországon, mert együttműködésük ekkor sem szakadt meg és a köztük lévő szándékegység fennmaradt.” Kifejtette, hogy az ítélet indokolása alapján nem tisztázható az a logikai ellentmondás, hogy az ítéleti tényállás alapján Terhelt4 IV.r. vádlott és korábbi III.r. terhelt között a szándékegység fennmaradt azon időszakban, amikor védenccé nem tartózkodott Magyarországon.

[50] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét súlyosan megsértette, mivel nem adta indokát a megállapított ítéleti tényállásnak, miszerint a védenccé terhére értékelt kábítószer mennyiségébe beletartozik, amit a vételkor, illetve eladáskor csak egyikük forgalmazott.

[51] E körben kifejtette azon álláspontját, hogy az ítélet [120.] és [121.] pontjában írt „városi legenda szintű” hallomásra ítéleti bizonyossággal tényállást alapítani nem lehet. Kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem folytatott le bizonyítást arra nézve, hogy Terhelt4 IV.r. vádlott a külföldön megkeresett pénzből korábbi III.r. terhelt kábítószerbeszerzéseire finanszírozás vagy befektetés keretében anyagi eszközöket bocsátott-e rendelkezésre

[52] Hangsúlyozta, hogy abból a tényből, hogy egy német bankkártyát foglaltak le Terhelt4 IV.r. vádlottól, semmiképpen sem lehet logikus következtetést levonni arra nézve, hogy a külföldön megkeresett pénzből finanszírozta a kábítószerbeszerzéseket vagy azokba befektetett, ez a következtetés téves, nem minden más lehetőséget kizáró megállapítás, vagyis a bizonyított tényből megállapított további tény logikailag nem következik, annak ítéleti megállapítása megalapozatlan.

[53] A vagyonekobbzással kapcsolatban kifogásolta, hogy annak elrendelését az elsőfokú bíróság azzal indokolta, hogy Terhelt4 IV. rendű vádlott és korábbi III.r. terhelt a köztük lévő megosztási arányra nem nyilatkoztak, így a szerzett vagyont egyenlő részben tekintette felosztottnak (elsőfokú ítélet [184.] pontja).

[54] Ezzel összefüggésben utalt az IH 2021.106. számú határozatra és hangsúlyozta, hogy vagyonekobbzás alkalmazása esetén körültekintően kell vizsgálni nemcsak annak jogalapját, hanem annak tényleges realizálását is, azt, hogy azzal ki gazdagodott, így a megalapozott döntéshez a bizonyításnak erre is ki kell terjednie és annak eredményét a tényállásban rögzíteni kell, vagyis nem lehet feltételezés alapján, ténybeli következtetés hiányában vagyonekobbzást alkalmazni.

[55] Rámutatott, hogy a tényállás Terhelt4 IV.r. vádlott vagyongyarapodására nem tartalmaz ténymegállapítást, és olyan tevékenységet sem rögzít, amely alapján következtetés vonható le arra, hogy a megállapított bevétel, vagy annak akár egy része felett, kifejezett személyében a IV.r. vádlott hatalmat szerzett.

[56] Kifejtette azon álláspontját is, mely szerint a védenca javára megállapított enyhítő körülményeket a Törvényszék nem kellő súllyal vett figyelembe.

[57] Ezek mellett indítványozta, hogy az Ítéltábla további enyhítő körülményként értékelje védenca alacsony műveltségét és – az összes körülmény értékelésével – enyhébb büntetést szabjon ki vele vádlottal szemben, valamint az alkalmazott vagyonekobbzást mellőzze.

[58] Terhelt5 V.r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásához csatolta védenca 2022. május 30-án kelt írásbeli vallomását, melyben az V.r. vádlott beismerte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében leírt tényállás személyét érintő része igaz abban a tekintetben, hogy adott el kábítószer Terhelt6 VI.r. és Terhelt2 II.r. vádlottaknak, illetőleg a nyomozóhatóság által beszerzett telefon lehallgatásokban foglaltakat nem vitatja, azok kábítószer értékesítésről szólnak.

[59] Vitatta ugyanakkor, hogy Terhelt6 VI.r. és Terhelt2 II.r. vádlottak csak és kizárólag tőle vásároltak kábítószer. E vonatkozásban utalt arra, hogy ez a kábítószeres összetételének általa is indítványozott összevetéséből kiderült volna.

[60] Kifejtette azt is, hogy mielőtt Németországban letartóztatták, e vádlottaknak már közülük volt a kábítószerhez, ő is vett a hazatérése után tőlük kábítószer saját fogyasztásra, majd mikor mondták, hogy nem tudnak venni kábítószer, mert akitől vették nem elérhető, akkor ő segített nekik forrást találni, majd maga lépett ennek a forrásnak a helyére, de nem minden kábítószer esetén ő volt a felső kapcsolat.

[61] A védő a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy az V.r. vádlott írásbeli vallomására tekintettel a védenca terhére megállapított cselekmény jogi minősítését nem vitatja, azonban a védenca terhére megállapított kábítószer mennyiségét igen. Kiemelte, hogy ennek alapvetően a kiszabandó jogerős ítélet szempontjából van jelentősége, hiszen a

Budapest Környéki Törvényszék a teljes kábítószer mennyiséget védencéhez köthetőnek ítélte meg és ezért is szabott ki vele szemben kirívóan magas, 12 év fegyházbüntetést.

[62] A fentiekre tekintettel álláspontja szerint mód és lehetőség van e büntetés jelentős enyhítésére.

[63] Terhelt6 VI. r. vádlott védője a fellebbezését írásban részletesen megindokolta, egyúttal a VI.r. vádlottra vonatkozó új elmeorvos szakértői vélemény beszerzésére irányuló bizonyítási indítványt és tárgyalás tartása iránti kérelmet terjesztett elő a másodfokú bírósághoz.

[64] Beadványában a bejelentett fellebbezést fenntartva kifejtette azon álláspontját, hogy az ítélet megalapozatlan, mert törvény ellenére felvett bizonyítékot, a VI.r. vádlottra vonatkozó elmeorvos szakértői véleményt használt fel, illetve az ennek kirekesztésére tett védői indítványt iratellenes ténymegállapításokat téve, a kellő indokolást elmulasztva utasította el.

[65] Erre figyelemmel elsődlegesen új szakértő kirendelését követően védencc felmentését, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és a szakértői vizsgálatnak új szakértőkkel megismételt eljárásban történő lefolytatását, harmadlagosan a büntetés jelentős enyhítését indítványozta.

[66] Hangsúlyozta, hogy a kifogásolt szakvélemény több okból is érdemi hibában szenved, a szakértő a szakvéleménye leleti részében még csak nem is tért ki az alap műtéti orvosi anyagra, csak a kontroll vizsgálati anyagot elemezte, valamint a bonyolult tesztet a védencének egy zsúfolt folyosón kellett kitöltenie és éppen ezen teszt részleges sikertelensége okából feltételezett nála a szakértő manipulatív attitűdöt.

[67] Álláspontja szerint az, hogy a tárgyaláson eljáró szakértő a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítetten azt a nyilatkozatot tette az általa jogszabálysértésnek tartott eljárására, hogy úgy sem vetette volna felt a tesztet újra, a szakértői elfoglaltság határát érinti.

[68] Kifogásolta, hogy ezt a – véleménye szerint – törvény ellenére felvett bizonyítékot a bíróság az ügyben érdemben meg sem szólaló csak a vádbeli időben elfogott néhány beszélgetés erejéig hallott vádlott nyilatkozatára alapozva tekinti felhasználhatónak az ítélet [145.] és [146.] pontjában, azaz azt a hibás bizonyítási eszközt kívánja ezzel orvosolni, mely – különösen a tipikusan felszíni kommunikációs gesztusok alatt megbúvó – organikus eredetű személyiségzavarok kiszűrését lenne hivatott szolgálni.

[69] Az enyhítésre irányuló, harmadlagos indítványát részben azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte a VI.r. vádlott javára értékelendő enyhítő körülményeket és nem alkalmazta a hasonló bűncselekmények miatt egy eljárásban marasztalt vádlottak esetén figyelembe venni szükségessé belső arányosságot sem.

[70] Álláspontja szerint enyhítő körülményként kellett volna értékelni a különösen jelentős mennyiség határához való viszonyt, annak ellenére, hogy védenca esetében a tőle lefoglalt mennyiség a különösen jelentős mennyiség alsó határától jelentősen elmaradó volt, ami – büntetés kiszabás esetében - a már elítélt illetve az ítéletre váró vádlott-társaknál lefoglalt mennyiségekkel összevetve nyomatékos enyhítőként veendő figyelembe az eljárásban érintett vádlottakra kiszabott és kiszabandó büntetések belső arányossága okából.

[71] Hivatkozott arra is, hogy az egyezség elfogadásával az első tárgyaláson jogerős ítéletet kapott korábbi I.r. terhelt I.r. vádlott cselekményeit a belső arányosság körében akkor is figyelemmel kell kísérni, ha ügye elkülönült befejezést nyert, hiszen egy eljárásban indult a többi vádlottéval.

[72] Az 56. Bkv. II/11. pontjára utalással enyhítő körülményként kérte értékelni azt is, hogy védenca a nyomozás során részletes beismerő, másokat is terhelő, megbánó vallomást tett, sőt egyéb ügyben tett vallomásával más büntető ügyben is segítette a hatóságokat.

[73] Kifejtette, hogy az ítélet iratellenesen tartalmazza az általa kapott eredeti vád 21. oldal utolsó bekezdésében szereplő azt a ténymegállapítást, hogy a VI.r. vádlott 2018. áprilisától kezdődően elfogásáig már mintegy 50 főre duzzadt létszámú vásárlói kört szolgált volna ki.

[74] Kiemelte, hogy erre nézve csak igen részletes, saját vallomása áll rendelkezésre, mely szerint (a 2018. szeptember 11. napján felvett első gyan. jkv. 7. o. 4. bek.) „2017. nyár végén már olyan 50 emberrel volt kapcsolatba(...) és ez igen terhes lett számára, ezért 2017. szeptemberétől kapóra jött 4 nagy megrendelő és pár barát, „innentől kezdve már csak kb. 10 embert szolgált ki.” Azaz nem a vádban írt időben és tartamban, hanem igen rövid ideig, 2017. augusztus (nyár vége) és szeptember hónapjaiban volt 50 fő a vevőkör, ezt követően ez tartósan 10 főre csappant.

[75] Álláspontja szerint ez a belső arányosság mentén akár büntetéskiszabás körében mérlegelendő tény nem a bemondott vevőkörrel, hanem a feltárt gazdagodással, vagy annak hiányával mérhető objektíven.

[76] Hangsúlyozta, hogy a VI. r. vádlott e tevékenységéből származóan mindössze pár százezer forinttal gazdagodott.

[77] Hivatkozott az enyhítő körülmények körében védenca – gyerekkori aneorysma műtét következtében kialakult – fogyatékos állapotára is.

[78] Ugyancsak az enyhítő körülmények körében kérte értékelni, az 56. Bkv. II/9. pontjára utalással a cselekmény vádlottnál tapasztalt megélhetési jellegét, mert álláspontja szerint a vádlott célja a cselekmény elkövetésével az volt, hogy súlyosan beteg édesapja ápolásához anyagi eszközöket teremtsen.

[79] Hivatkozott arra is, hogy a VI.r. vádlott rendszeresen segítséget nyújt a Települési Önkormányzat szervezésében a rászoruló idős embereknek, melyre nézve igazolásokat csatoltak, de az elsőfokú bíróság ezt az 56. Bkv. II/5. pontja ellenére nem értékelte enyhítőként, mint ahogy rendeződött családi- és életkörülményeit sem.

[80] Kifejtette, hogy a 2020 május 14. napján az előkészítő ülés tárgyában készült 86. számú jegyzőkönyv 4. oldalán rögzítettek szerint az elsőfokú bíróság az ügyben vádemelés után eljáró védőt kérésére tájékoztatta arról, hogy a VI.r. vádlottnak gyakorlatilag 2019. július 17-én nyomozási bírói végzés értelmében szabadulnia kellett volna a nyomkövető eszköz viselésétől, de az ezzel kapcsolatos nyomozási bírói intézkedés elmaradt, a perbíró pedig a vád beérkezése után erről nem rendelkezhetett, hiszen az iratokból e biztosító eszköz viselésének megszüntetését vélemezhetette, így a Törvényszék az elmulasztott bírói rendelkezést 2020. május 20. napján pótolta.

[81] Erre tekintettel enyhítő körülményként kérte figyelembe venni, hogy védence indokolatlanul maradt 10 hónapig bűnügyi felügyeletet biztosító nyomkövető eszköz viselésére kötelezett.

[82] Hivatkozott továbbá védence büntetlen előéletére is.

[83] Álláspontja szerint mindezek enyhítő körülményként történő értékelése esetén nem lett volna akadálya annak sem, hogy a VI.r. vádlottal szemben a Btk. 80. § (1) figyelembevételével, a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontja alapján akár maximum két évben állapítsa meg a bíróság bűnösség megállapítása esetén a büntetést és annak végrehajtását a Btk. 85. § (1) bekezdésére tekintettel felfüggesse.

[84] A II.r. vádlott védője elsődlegesen tárgyalás, másodlagosan nyilvános ülés, az V.r. vádlott, valamint a IV. és az V.r. vádlott védői nyilvános ülés tartását indítványozták a rendelkezésére álló törvényi határidőn belül.

[85] Szemben a II.r. és a VI.r. vádlott védőjének indítványával, a másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak tárgyalás tartását az ügyben, mert a tényállás nem szenvedett az iratok alapján ki nem küszöbölhető megalapozatlanságban és az elsőfokú eljárás során sem történt olyan eljárási szabálysértés, amelynek kiküszöbölése másodfokú tárgyalás tartását indokolta volna.

[86] Szükségtelennek tartotta az Ítéltábla ugyanezen okból az V.r. vádlott másodfokú tárgyaláson történő kihallgatását is.

[87] Mindezek alapján a másodfokú bíróság valamennyi bizonyítási indítványt elutasította.

[88] Az Ítéltábla a fellebbezéseket az erre irányuló vádlotti és védői indítványokra tekintettel a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta el.

[89] A nyilvános ülésen a vádlottak és védőik a következőket adták elő:

[90] A II., a IV. és az V.r. vádlottak védői a fellebbezésük írásbeli indokolásában foglaltakat foglalták össze, fenntartva az azokban írtakat.

[91] Az V.r. vádlott védője felvetette azt is, hogy az ítélethirdetés óta letartóztatásban lévő védenca a pénzbüntetést – jövedelem hiányában – nem tudja megfizetni, így annak mellőzését vagy összegének csökkentését indítványozta.

[92] A VI.r. vádlott védőjének személyében a nyilvános ülés időpontjára változás következett be. Az új védő a korábbi fellebbezést a bizonyítási indítvány, a hatályon kívül helyezés és a felmentés vonatkozásában visszavonta és azt csak az enyhítés érdekében tartotta fenn azzal, hogy az előző védő fellebbezésének erre vonatkozó indokolását mindenben osztja.

[93] Kifejtette azon álláspontját, hogy az Ítéltábla általa ismert gyakorlata, valamint a bírói gyakorlat alapján a védenccével szemben kiszabott büntetés – figyelemmel a cselekményével érintett kábítószeres mennyiségére – eltúlzottan súlyos.

[94] További, illetve nagyobb súlyú enyhítő körülményként kérte figyelembe venni védenca büntetlen előéletét, azt, hogy gyerekkorától kábítószerfogyasztó, ami a fogyasztás súlyosító jellegét – a függés és hozzászokás okán – csökkenti, a közel négyéves időmúlást, az elkövetés óta tanúsított törvénytisztelő magatartását, egészségi és pszichés állapotát, de legfőképpen beismert vallomását.

[95] Terhelt2 II.r. vádlott megbánásának adott hangot és hangsúlyozta, hogy nem volt tisztában tette súlyával, az általa megvalósított bűncselekmény törvény szerinti büntetési tételével. Előadta azt is, hogy edzőtermet üzemeltet, táplálékkiegészítőket forgalmaz és ezáltal igyekszik rávenni másokat az egészséges életmódra, mert belátta, hogy cselekményével a vásárlói egészségét veszélyeztette. Összességében büntetése mérséklését kérte.

[96] Terhelt4 IV.r. vádlott a személyi körülményeit érintően elmondta, hogy édesanyja időközben elhunyt.

[97] Terhelt5 V.r. vádlott megbánását kiemelve az írásban beadott vallomásával egyezően szólalt fel.

[98] Terhelt6 VI.r. vádlott kiemelte, hogy csak azért vállalkozott bűncselekmény elkövetésére, mert súlyosan beteg édesapja mellett nem tudott elmenni dolgozni. Előadta azt is, hogy egy éve párkapcsolatban él, gyermekvállalást tervez a párjával és folyamatosan dolgozik. Elmondta még, hogy 86 éves nagymamáját ápolja. Hangsúlyozta, hogy a hatóságokat jelen ügyben és más ügyben is segítette.

[99] Az utolsó szó jogán kizárólag a VI.r. vádlott szólalt fel, elmondva, hogy nagyon megbánta a cselekmény elkövetését.

[100] A II., V. és VI.r. vádlott és védője fellebbezése az enyhítést célzó részében alapos, a IV.r. vádlott és védője fellebbezése nem alapos, az ügyészi átiratban foglaltak részben helytállóak.

[101] Az Ítéltábla megállapította, hogy az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése, illetőleg a VI.r. vádlottat érintően (10) bekezdése alapján teljeskörű.

[102] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította azt is, hogy a Törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett sem abszolút (Be. 608. § (1) bekezdés a) - f) pontja), sem olyan relatív eljárási szabálysértést (Be. 609. § (1) és (2) bekezdése), amely az ítélet érdemi felülbírálatát kizárná és a Be. 567.§ (1) és (2) bekezdése szerinti okból az eljárás megszüntetésének sincs helye.

[103] A Törvényszék az ügy helyes megítélése szempontjából lényeges valamennyi bizonyítékot megvizsgálta és azokat a Be. 167. §-ában foglaltaknak megfelelően okszerűen, a logika törvényei szerint értékelte.

[104] A bizonyítékok értékelésével indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az indokolás logikai hibáktól mentes, az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységével az Ítéltábla maradéktalanul egyetértett.

[105] A másodfokú bíróság egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészséggel abban, hogy a vádra utalás és az elsőfokú ítélet személyi része helyesbítést igényel, ezért azt az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint egészítette ki, illetőleg helyesbítette:

[106] Az ítélet [22.] pontjának utolsó mondatából az: „, ő fizeti beteg édesanyja albérlését”, valamint a [23] pont 2. mondatából a: „, tartásra szorul édesanyja, aki folyamatos felügyeletet és ápolást is igényel” szövegrészt a vádlott által a nyilvános ülésen elmondottak alapján mellőzte.

[107] Az ítélet [2.] pontját kiegészítette azzal, hogy *Terhelt5 V.r. vádlottal szemben az eljárás megszüntetése a lőszerezéssel visszaélés büntetést érintette, és a megszüntetés jogcíme az volt, hogy a vád tárgyává tett jelentősebb súlyú bűncselekményhez képest a felelősségre vonás szempontjából e bűncselekménynek nincs jelentősége.* Ugyanitt a megszüntetés évszáma helyesen 2020. év az ítéletben elírás folytán szereplő 2021. év helyett.

[108] A [30.] pontban írt ittas járművezetés vétségének elkövetési ideje: 2017. április 23. napja.

[109] A [31.] pontot akként helyesbítette, hogy az ott írt tagállami ítéletről – amely 2016. október 5. napján emelkedett jogerőre és a 2015. november 19., 20. és 2016. február

21. napjain elkövetett bűncselekményeket bírálta el – a Fővárosi Törvényszék a 2019. november 21. napján kelt és 2019. december 20. napján jogerőre emelkedett 36.Beü.620/2019/18. számú végzésével megállapította, hogy figyelembe vehető és 1 év 6 hó – végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetésnek felel meg.

[110] Terhelt6 VI.r. vádlottat érintően a [35.] pontot azzal egészíti ki, hogy: „A veszélyhelyzet időszaka alatt Település1 Község Önkormányzata részére szociális munkát végzett”, míg a [36.] pontot a szakvélemény alapján azzal, hogy: „Nem szenved és a cselekmény elkövetésekor sem szenvedett olyan kóros elmeállapotban, amely kizárta vagy korlátozta volna cselekménye társadalomra való veszélyességének felismerésében, illetve abban, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjen. Korábbi betegségének olyan káros pszichés következménye sincs, ami a vallomástételi képességét hátrányosan érintené vagy befolyásolta volna korábbi vallomásainak megtételében. Egészségi állapota a büntetés elviselési képességét nem érinti.”

[111] A [9.] pontban írt vádmódosítás számát kiegészíti azzal, hogy annak EMI alszáma 729.

[112] A másodfokú bíróság a felülbírálat során az elsőfokú ítélet tényállását mentesnek találta a Be. 592. § (1) – (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól. Az elsőfokú ítélet tényállása megalapozott, ezért az – a Be. 591. § (1) bekezdésében írtakra figyelemmel – irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

[113] A felmentésre és a hatályon kívül helyezésre irányuló védelmi fellebbezések az alábbi okokból nem vezethettek eredményre:

[114] Terhelt2 II.r. vádlott védőjének fellebbezése nagyjából a bizonyítékok újraértékelését célozta, amire a másodfokú eljárásban megalapozott tényállás mellett nem volt lehetőség.

[115] tanú1 vallomásaival összefüggésben az elsőfokú bíróság ítéletének [97.] - [98.] pontjaiban részletes indokát adta annak, hogy az azzal kapcsolatos védői indítványnak miért nem adott helyt, mint ahogy részletesen indokolta azt is, hogy a felhasznált bizonyítékokat – beleértve a VI.r. vádlott nyomozati vallomását is – miért és mennyiben tartotta elfogadhatónak, ennél fogva a II.r. vádlott védőjének a bizonyítással kapcsolatos kifogásai a másodfokú eljárásban sem foghattak helyt.

[116] A vád a vádlotti cselekvősegeket a törvényi előírásoknak megfelelő mértékben és tartalommal rögzítette, az ítélet pedig – ahogy arra az elsőfokú bíróság is utalt – a vádirati tényállástól mindössze szerkezetében tért el.

[117] Terhelt4 IV.r. vádlott cselekvősege tekintetében az elsőfokú ítélet [116.] - [136.] pontjában indokát adta annak, hogy a IV.r. vádlott terhére miért tartotta megállapíthatónak a bűncselekmény elkövetését úgy, ahogy az a tényállásban szerepel. Ennek során nem a védő által említett „városi legendákra hivatkozott”, hanem ténylegesen megjelölte azon tárgyi és személyi bizonyítékokat (köztük a külföldi munkavégzést és ezzel együtt jövedelemszerzést

alátámasztó ingóságot és bankkártyákat, a II.r. vádlott nem legendán, hanem a IV.r. vádlott testvérének elmondásán alapuló, ezen objektív bizonyítékokkal egybecsengő információit, korábbi I.r. terhelt vallomását és nem utolsó sorban a konspiratív beszélgetéseket tartalmazó lehallgatási anyagokat), amelyek a tényállást a IV.r. vádlott tekintetében alátámasztják.

[118] E vonatkozásban az indokolás mindössze annyiban szorul kiegészítésre, hogy korábbi I.r. terhelt gyanúsítottai vallomásaiban minden alkalommal következetesen vallotta azt, hogy a korábbi III.r. terheltről folytatott találkozóiokon két alkalommal vett részt a IV.r. vádlott. Vallomásaiban határozottan állította, hogy a kábítószer átadása korábbi III.r. terhelt részéről ez alkalmakkor nélkülözötte a testvére előtti konspirációt, és azt is, hogy a IV.r. vádlott általa megállapíthatóan tisztában volt azzal, hogy testvére éppen kábítószerrel ad el az ő részére. Fényképről mindkét személyt egyértelműen felismerte (nyomozati iratok 773-775., 779., 874., 901-902., 923-925. oldal).

[119] Iratellenes tehát az a védői kifogás, mely szerint az elsőfokú bíróság e tanúként meghallgatott, volt vádlott vallomásai közül a védencére nézve leginkább terhelőt értékelte volna, mert a tanú IV.r. vádlottat érintő állításai érdemüket tekintve azonosak voltak.

[120] korábbi I.r. terhelt vallomásait mindvégig jellemzi az, hogy korábbi III.r. terhelt szerepét csökkenteni igyekezett, őt általában nem kereskedőként, csak futárként említette, ennél fogva nem vonható le a vallomásaiból olyan következtetés, hogy akár vele, akár a IV.r. vádlottal szemben ellenszenvvel viseltetne, vagyis vallomása elfogultságának vélelmezésére nem merült fel ok.

[121] Figyelemmel továbbá arra, hogy a megvásárolt kábítószeresek fajtája és mennyisége a saját cselekményét is minősítette, nem állt érdekében, hogy a IV.r. vádlott testvérétől beszerzett kábítószeresek mennyiségét a valóságostól nagyobbak állítsa be.

[122] Ugyanez a helyzet az önmagára jelentős mértékben terhelő vallomást tevő Terhelt2 II.r. vádlott esetében, akinek nem állt érdekében a IV.r. vádlottra valótlán terhelő vallomást tenni, mivel vallomásaiban nem tulajdonított neki olyan magatartást, ami a saját cselekvőségét csökkentené. Ugyanezért nem állt érdekében az sem, hogy valótlánul hivatkozzon a IV.r. vádlottról az annak testvérétől hallott információkra, amelyeket a külföldi jövedelemszerzés tekintetében a már hivatkozott objektív bizonyítékok is alátámasztottak.

[123] E tekintetben az ítélet [136.] pontja annyiban szorul pontosításra, hogy az ott hivatkozott kölcsönös és „érdektelen” beismerés valójában kölcsönös és érdek nélküli volt.

[124] A II.r. vádlott fentiek szerint az ismert objektív tényekkel nem ellentétes vallomása – azzal együtt, hogy nem fűződött érdeke a IV.r. vádlottal szemben valótlán állítások megfogalmazására – bizonyítja a IV.r. vádlott anyagai hozzájárulását testvére cselekményéhez, míg a közös kereskedelemre a fenti két személy vallomásán kívül további bizonyítékul szolgál az elsőfokú bíróság ítéletében is felhívott lehallgatási anyag, amely az ítélet [130.] pontjában részletezett dekódolás nélkül is kétségtelenné teszi, hogy a IV.r. vádlott aktívan és a testvérével egyértelműen szándékegységben részt vett a kábítószer-kereskedelmi tevékenységben – kereskedőként.

[125] Terhelt5 V.r. vádlott másodfokú bírósághoz benyújtott, az ügy érdemét érintő írásbeli vallomásának felhasználására tárgyalás keretében abban az esetben lett volna lehetőség, ha az ítélet a Be. 592. § (2) bekezdésében meghatározott megalapozatlanságban szenvedett volna. Mivel azonban a tényállás az iratokból is megállapíthatóan nem volt megalapozatlan, a másodfokú bíróság részéről sem a megalapozatlanság kiküszöbölését, sem a megalapozottság ellenőrzését célzó, a Debreceni Ítéltábla Bf.I.370/2012/34. és Bf.II.422/2012/38. számú jogesetében általában egyébként lehetségesnek tartott bizonyításnak sem merült fel szükségessége.

[126] Az V.r. vádlott cselekvősége vonatkozásában az elsőfokú bíróság részletes és meggyőző indokát adta annak, hogy mire alapozta tényállását. Figyelemmel arra, hogy a II.r. és a VI.r. vádlott vallomásai szerint az általuk forgalmazott kábítószer – vagyis mindet – az V.r. vádlottól kapták, ezen állítások V.r. vádlottat terhelő jellegén nem változtatott volna az sem, ha egy esetleges szakértői bizonyítás során kiderül, hogy a nála és a náluk fellelt kábítószeresek különböző összetételűek, mert attól még más összetételű kábítószer is származhatott volna tőle. Annak pedig nem lehetett oka, hogy egy másik személytől beszerzett kábítószer az V.r. vádlotthoz kössenek, mert saját felelősségüket az nem csökkentette volna.

[127] A Törvényszék az elsőfokú ítélet [99.], [143.] - [147.] pontjaiban részletes és meggyőző indokát adta annak, hogy Terhelt6 VI.r. vádlott vonatkozásában miért tartotta elfogadhatónak a beszámítási képességének meglétét állító igazságügyi orvos- és elmeorvos-szakértői véleményt.

[128] A másodfokú bíróság az e pontokban kifejtettekkel maradéktalanul egyetértett, de az elsőbírói indokolást – figyelemmel a II.r. vádlott védőjének fellebbezésében írtakra is – szükségesnek tartotta kiegészíteni azzal, hogy a tárgyaláson meghallgatott szakértők elmondták azt is (123. számú jegyzőkönyv 7-17. oldal), hogy a beszámítási képességet érintő további vizsgálatokra abban az esetben lett volna szükség, amennyiben a beszélgetés során valamely organikus sérülés kiderült volna. Hangsúlyozták, hogy az ilyen sérülés észleléséhez a beszélgetés elegendő. A szakértők meghallgatása során sikerült tisztázni azt is, hogy a VI.r. vádlott gyerekkori betegségével és a rajta végzett műtéttel tisztában voltak és a szükséges orvosi dokumentáció alapján meg tudták állapítani azt is, hogy a műtétből agykárosodás nem maradt vissza. A meghallgatott pszichológus szakértő kitért arra is, hogy a kifogásolt MMPI tesztet az egyetlen számításba vehető pszichés szövegmű, a depresszió diagnosztizálása érdekében kísérelte meg elvégezni. Ezzel összefüggésben ugyanakkor megjegyzendő, hogy a depresszió, különösen annak a szakértő által felderíteni kívánt súlyosabb válfaja a jellegénél fogva nem alkalmas arra, hogy kábítószerkereskedelmi tevékenységre vegye rá az érintettet, mivel jellemzője nem az aktív cselekvés, hanem a passzivitás.

[129] Az esetleges depresszió tehát a tényállásbeli cselekmény vonatkozásában a tudatot befolyásoló jogi relevanciával nem bírt volna, így nem tekinthető szakértői elfogultságra utaló jelnek az, hogy a pszichológus szakértő az elmondása szerint nem kívánta megismételni az ily módon egyébként is szükségtelen tesztet.

[130] Az elsőfokú ítélet [143.] pontjában ezen túlmenően igen helytállóan foglalta össze, hogy a VI.r. vádlott által tanúsított magatartás – annak szervezettsége és konspiráltsága okán – miért zárja ki önmagában azt, hogy a vádlott cselekményt érintő beszámítási képessége akár csak megkérdőjelezhető is legyen.

[131] A bizonyítási indítványok elutasításának indokait a másodfokú bíróság osztotta.

[132] Az elsőfokú bíróság mondat szerkesztése kétségtől nem könnyíti meg az indokolás megértését, azonban indokolása ezzel együtt tartalmilag helytálló, és a védők által bejelentett fellebbezések a bizonyítékok felülmérlegelését célozták, melyre a másodfokú eljárásban megalapozott tényállás mellett nincs lehetőség.

[133] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróságnak a vádlottak büntetőjogi felelősségével kapcsolatos következtetése helyes.

[134] A cselekmények minősítése is törvényes.

[135] Ahogy azt az 57. Bkv számú kollégiumi vélemény is rögzíti, a meg nem lévő kábítószer mennyiségének megállapítása, illetőleg a meg nem lévő kábítószer megállapított mennyiségének tiszta hatóanyag-tartalma nem szakértői, hanem bizonyítási kérdés. Ennek fényében a törvénynek megfelelően járt el az elsőfokú bíróság akkor is, amikor a fizikailag fel nem derített kábítószereket érintően a vádlottakra legkedvezőbb mennyiségeket vette figyelembe (ítélet [137.] – [138.] pontja).

[136] A IV.r. vádlott társtettesi minőségére vonatkozó jogi indokolás kiegészítést nem igényel, a Btk. 13. § (3) bekezdése szerinti társtettség a [48.] pontban írt vádlotti magatartással megvalósult és a cselekmény jellegéből következően annak megállapításához és következményeinek alkalmazásához nem szükséges az, hogy a társtettesek valamennyi ügyletben személyes jelenléttel együttesen vegyenek részt, mint ahogyan nem kíván meg ilyet a törvény a társtettségénél súlyosabb megítélésű bünszövetség vagy bünszervezet esetében sem.

[137] A Törvényszék a büntetése kiszabása során értékelendő körülményeket csaknem maradéktalanul számba vette, azonban azokat a IV.r. vádlott esetén kívül nem a súlyuknak megfelelően értékelte.

[138] Az e körben tett elsőbírói megállapításokat mindössze annyiban szükséges pontosítani, hogy a IV.r. vádlott terhére a kábítószer fogyasztása annak ellenére nem értékelhető, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott vallomása alapján e fogyasztást a tényállásában megállapította, mivel a fogyasztásra vonatkozó állítást sem a vád, sem a vádmódosítás nem tartalmazta.

[139] További enyhítő körülmény még Terhelt6 VI.r. vádlott javára a veszélyhelyzet alatt Település1on tanúsított szociális tevékenysége, aminek súlyát jelentősen csökkenti, hogy a tényállásbeli időszak alatt ugyanezen település lakóit kábítószerrel látta el.

[140] Valamennyi vádlott javára értékelendő az időmúlás, amelyben mulasztás egyiküket sem terheli.

[141] A IV.r. vádlott alacsony műveltsége további enyhítő körülményként a cselekmény jellegéből adódóan nem értékelhető.

[142] A VI.r. vádlott védője által hiányolt belső arányosság csak az egy eljárásban felelősségre vont vádlottak esetében követelmény, az elkülönített ügyben elítélt terheltek büntetése nem viszonyítási pont.

[143] A különösen jelentős mennyiség a kábítószer-kereskedelem minősítését nem befolyásolja, így az attól való elmaradás nem enyhítő körülmény, ellenben annak meghaladása a tett megítélését súlyosítja, ahogyan azt az elsőfokú ítélet [160.] pontja – helyesen – rögzítette is. Ennélfogva helyesen járt el a Törvényszék, amikor a VI.r. vádlott javára a különösen jelentős mennyiség el nem érését külön nem értékelte.

[144] Nem osztotta ugyanakkor az Ítéltábla a nyomozati szakban beismerő vallomást tett VI.r. vádlott ezen vallomásának enyhítő körülménykénti értékelésére vonatkozó elsőbírői álláspontot (ítélet [173.] pontja). A VI.r. vádlottnak az eljárás későbbi szakaszában joga van a vallomástétel megtagadására, így e jog gyakorlása nem csökkentheti a nyomozati szakban tett korábbi beismerő vallomásának értékét. Az pedig tény, hogy a VI.r. vádlott vallomása az eljárás sikerét nagyban befolyásolta.

[145] Téves értelmezésen alapulva kifogásolta a védő a VI.r. vádlott által kiszolgált vásárlói körre vonatkozó elsőbírői ténymegállapítást, ugyanis nem vitatható, hogy a VI.r. vádlott vásárlói köre az adott időszakban elérte az ítéletben írt létszámot, így e vonatkozásban nincs jelentősége annak, hogy később ez a szám csökkent.

[146] A VI.r. vádlott fogyatékos állapota nem lehet enyhítő körülmény, mivel ilyen fogyatékos állapot a vádlottnál nem áll fenn.

[147] A VI.r. vádlott cselekménye megélhetési jellegére való hivatkozás abszurd, mert az, hogy jobban szeretett volna élni, mint amennyire az anyagi lehetőségei azt lehetővé tették, nem vonható a megélhetési szükségletek miatti bűnelkövetés kategóriájába.

[148] A rendeződött családi- és életkörülmények a büntetéskiszabás körében – különösen jelen bűncselekménynél – nem vehetőek figyelembe, míg az indokoltnál hosszabb ideig viselt lábbilincs miatti kompenzáció jelen eljárás kereteit meghaladja.

[149] Figyelembe véve, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések a IV.r. vádlottal szemben kiszabott szankcióktól eltekintve a Btk. 79. és 80. §-aiban írtaknak nem mindenben feleltek meg, az enyhítést célzó fellebbezések a további vádlottaknál eredményre vezethettek.

[150] A vádlottak cselekményével érintett kábítószer mennyisége és az elkövetési időszak hossza alapján a másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy bár hosszabb időn keresztül folytatták a vádlottak a tevékenységüket, az a kábítószer mennyiség, amire nézve megvalósították azt, nem indokolja az elsőfokú ítéletben kiszabott súlyos büntetéseket, ezért a II., az V. és a VI.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát a rendelkező részben írtak szerint mérsékelte.

[151] A IV.r. vádlott esetében egyedül az időmúlás merült fel új enyhítő körülményként, azonban az ő büntetésének mértéke törvényes volt, leszállítására a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.

[152] A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát Terhelt5 V.r. vádlott esetében helyesen tartalmazza az elsőfokú ítélet, azonban a II. és IV.r. vádlottak vonatkozásában nem merült fel olyan körülmény, amely enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazását indokolná, ezért a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést a másodfokú bíróság a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pontjának ad) alpontjára tekintettel fegyházban rendelte végrehajtani.

[153] A VI.r. vádlott beismerő vallomása azzal együtt, hogy a lehallgatási anyag dekódolását is segítette, oly mértékben járult hozzá a büntetőeljárás sikeréhez, hogy vele szemben a Btk. 35. § (2) bekezdése szerinti eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazásnak helye volt, így az arra vonatkozó ítéleti rendelkezéssel a másodfokú bíróság egyetértett.

[154] Az elsőfokú bíróság beszámításra vonatkozó rendelkezése törvényes, de hiányos, ezért azt a másodfokú bíróság az előzetes fogvatartás beszámításának módja tekintetében a Btk. 92. § (2) bekezdés 1. fordulatainak megfelelően kiegészítette.

[155] A végrehajtási fokozat hatással van a bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámítására is, ezért a II. és a IV.r. vádlott vonatkozásában e beszámításról az Ítéltábla a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pontjának I. fordulata szerint akként rendelkezett, hogy a fegyház fokozatra tekintettel öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg egy napi szabadságvesztésnek.

[156] Az azzal érintett vádlottakkal szemben pénzbüntetés alkalmazására a törvénynek megfelelően került sor.

[157] Nem osztotta a másodfokú bíróság az V.r. vádlott védőjének azt az érvelését, hogy a jelenleg letartóztatásban lévő V.r. vádlottnak – a kényszerintézkedésre figyelemmel – nincs megfelelő jövedelme, így a pénzbüntetés törvényi feltétele nem áll fenn.

[158] Kétségtelen, hogy az V.r. vádlott jelenleg letartóztatásban van, így jövedelemmel valóban nem rendelkezik, ám a Btk.50.§ (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell

ítélni. Az V.r. vádlottnak pedig nagyértékű vagyontárgyakat (személygépkocsi, motorkerékpár, stb.) rendelt visszaadni az elsőfokú bíróság, amit éppen a vele szemben megállapított pénzbüntetés, vagyonekbobzás és bűnügyi költség biztosítására visszatartott. Így pedig a pénzbüntetés alkalmazásának törvényi feltételei fennállnak.

[159] Helytállóan fejtette ki az elsőfokú bíróság az ítéletében azt, hogy a vagyonekbobzás tekintetében fordított bizonyításnak van helye és egyetértett az Ítéltábla azzal is, hogy a kérdéses vagyonoknak a kábítószer-kereskedelemmel össze nem függő származását a vádlottnak az eljárás során nem sikerült bizonyítaniuk, amelynek egyenes következménye a Törvényszék által velük szemben alkalmazott vagyonekbobzás.

[160] Nem tévedett az elsőfokú bíróság amikor a társtettesként felelősségre vont IV.r. vádlottal szemben a külön eljárásban bűnösnek kimondott testvérével azonos, a közösen szerzett vagyon fele részéig terjedő mértékű vagyonekbobzást rendelt el. Döntése nem volt ellentétes a IV.r. védője által citált egyedi ügyben született határozat tartalmával sem, mivel a Törvényszék bizonyítási eljárás eredményeképpen állapította meg a tettestársak által szerzett vagyon nagyságát és jutott arra a következtetésre, hogy a közösen szerzett vagyonnal egyenlő arányban gazdagodtak.

[161] Szemben a II.r. vádlott védőjének álláspontjával, a Btk. 74/A. §-a szerinti kiterjesztett vagyonekbobzás elrendelése, valamint a Btk. 50. § (2) bekezdése szerint kötelezően alkalmazandó pénzbüntetés kiszabása nem megtorlás, hanem a bíróságra irányadó törvényi rendelkezések alkalmazása

[162] Az egyéb ítéleti rendelkezések szintén törvényesek.

[163] Észlelte ugyanakkor az Ítéltábla, hogy az elsőfokú ítélet [140.] pontja vélhetően szövegszerkesztési hiba okán duplán tartalmazza a „vádlott beismerte, hogy tanú8 (...) ténybeli beismerését.”, ezért az első mondat utáni azonos szövegű töredékmondatot az indokolásból mellőzte.

[164] Fent írtakra figyelemmel az Ítéltábla nyilvános ülésen eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján – a II., az V. és a VI.r. vádlottat érintően a szabadságvesztés büntetés a közügyektől eltiltás, valamennyiük esetében a beszámítást, valamint a II. és a IV.r. vádlott vonatkozásában a végrehajtási fokozatot érintő részében – megváltoztatta, egyebekben – a fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[165] Az V.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésében írtak szerint a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének a kihirdetése óta letartóztatásban töltött időt is beszámította.

[166] Az V.r. vádlott új tartózkodási helyét a rendelkezésre álló hivatalos adatok alapján rögzítette.

[167] A másodfokú bíróság ítélete elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2022. évi június hó 14. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

dr. Cserni János
előadó bíró

dr. Fatalin Judit
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 2022. évi január hó 7. napján kelt 7.B.57/2019/128. számú ítélete Terhelt2 II.r., Terhelt4 IV.r., Terhelt5 V.r. és Terhelt6 VI.r. vádlott vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.88/2022/32. számú ítéletével eszközölt változtatással 2022. évi június hó 14. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. évi június hó 14. napján

dr. Magócsi István
a tanács elnöke